

Beş Vakit

– Mustafa Kara · 28 Haziran 2016

//Bazen çocukluğuma gidiyorum. Bir ölüm haberi aldığımda, öle; 60 lı 70 li yaşlarda ise "yaşamış yaşayacağı kadar kazık mı çakacak" derdim... 35 li yaşlara geldiğim de ölene rahmet diledim. Yaş kemale erdi ya, hesap yapmaya başladım. İnsan oğlunun hayatı beş vakit namaz gibidir. Sabah ezanıyla gözlerini acar, öğlen kendine gelir, ikinci vakti olgunlaşırsın. Bir bakmış aksam olmuş muhasebeye başlarsın. Yatsı ezanı günün sonudur. Kafanı yastığa koyar yarı ölüme teslim olursun. Şükür etmeye zamanın kalır mı bilinmez. Vakti gelince ezan mutlaka okunacaktır.//Ruh iken beden oldum

Doğdum,

Ağladım güldüm

Yerlerde süründüm emekledim.

Düşe kalka yürüdüm

Büyüdüm

Koştum, oynadım

Mızıkçılık da yaptım

Bir vardım bir yoktum

Nereden geldim nereye gideceğim?

Düşündüm!

*

Bebekliğime döndüm!

Topraktan bedenime can verdi allahım

Güneş gibi doğdum

Karanlık gecelerin

Sabahı oldum

Tomurcuk açan çiçekler gibi

Baharı müjdeledim...

Bahar şenlikleri gibiydim...

*

Şenliklerde Çocukluğuma gittim...

Büyüdüm çocuk oldum

Yokluklar gördüm

Yamalı pantolon giydim

Şekerli suyun içine

Ekmek doğrayıp yedim

Umut oldum

Heyecan oldum

Mutluluk oldum

Huzur verdim huzur buldum
Herşey
O zamanlar çocukcaydı
Badem ağacı çiçekleri gibi
Yazı müjdeledim
Yaz şenlikleri gibiyim

*

Yaşamadım gençliğimi...
Biraz daha büyüdüm
Deli dolu çağım
Asi ele avuca sığmaz
Uslanmaz bir gençtim
Gün dönmek üzere
İkinci vakti gibiyim
Yaşım on yedi ya
Adam olmuşum
Bir eş, iki çocuk sahibiyim
Gölgeler yer değiştirmiş
Sanki hazan mevsiminde
Akıntıya kapılmış yaprak gibiyim

*

Yorulduğum yaşlandım...
Hayat çok yordu
Yaş ermiş kemale
Ramak kalmış mahşere
Akşam olunca
El açıp dua eder
Bakarım hilale
Soğuk kış gecelerinde
Lapa lapa kar yağarken saçlarıma
Çekilirim köşeme
Kuzine sobanın üzerinde
Fokurdarken çaydanlık
Bir bardak çayı paylaşacak
Dost beklerim haneme
Yüreğimde ki kor dönse de küle
Küllerinden doğmak için bekleyen
Yaşayan ölü gibiyim...

*

Bekleyiş...

Meğer hayat demek

Ölümü beklemekmiş

Sıkıştım dört duvar arasına

Azrail enseme

Dönüp baktım maziye

Geçen günler gelir mi geriye?

Keşkeler

Pişmanlıklar diz boyu

Son nefesim yaklaşırken

Her canlı ölümü tadacaktır

Kelime-i şahadet getir dediler

Azraili de melek diye anlattılar

Melekler de can alır mı söyle?

El açtım Rabbime

Ele ayağa düşürmesin diye...

Mustafa KARAAHMETOĞLU

Ankara, 27.06.2016Not: Site serverinden kaynaklanan hata nedeniyle resim ve ses ekleyemedim. MK